

Templom tízes kontra Bunker tízes

Nagy élvezettel olvastam Dobos László Hatvan évvel ezelőtti emlékek című riportját. Újra átéltem azokat az időket, kezdő suhanc jégkorongozóként minden egyes bemutatott jégkorongozót ismertem, és ellenük vagy velük játszottam, beleértve Flamaropol Misut is.

A csíki jégkoronggal kapcsolatos vidám eseményeimből írt könyvecském (A gyengébb is győzhet néha) egyik fejezetéből sajnálatos módon kimaradt a zabálásairól elhíresült Zoli bácsi által szervezett, és mindenfelé hangoztatott városnegyedek közti bajnokság. A hokitörténelmi igazság kedvéért megemlíteném, hogy eme rendezvényekre sohasem került sor. Négy hokizónára osztotta az akkori tízezer lakos körüli, T-alakú útkereszteződést, (ahogy Fodor Sándor egykor nevezte Csíkszeredát), a zsongódi fertályt kizárta a tornából, mivel nagyon hosszúnak vélte ezt a zónát bejárni.

A négy zóna: Bunker tízes, Templom tízes, Vadligat Rémei, Taplocai Vörös Hollók. A Bunker tízes a tisztviselő telepnek nevezett városrészen volt, ahol egy háború után félbemaradt hatalmas csarnok vízzel feltelve, és télen befagyva biztosította a Szabó-ikrek, Krausz Károly, Fogarasi Zoltán, Vákár Cega és Tamás, Antal Jakab, Grünész testvérek, Sárkány-kölykek, Zervesz Jóska, Csiszer Gabi és még jónéhány suhanc számára a mindennapi ingyenes korcsolyázást. Az előbbi felsorolást és megnevezést Zoli bácsi

A Csíkszeredai Termés jégkorongcsapata 1957-ben

▲ FORRÁS: CSIZMÁS JUDIT

zsargonja szerint idéztem, nem akartam senkit megbántani. A Templom tízes volt a régi katolikus templom körüli utcák korcsolyázó gyerekhada. Zoli bácsi többek között ide sorolta Bíró Tónit, Kalamár Sándort, Basa Jánost, András Gyuszt és Károlyt, Gáll Tibort, Bálint Attilát, Rigó Pistát, Bors Csabát, Janovits Endrét, Tasnádi Gyurit, Keresztes Lászlót, Ötvös Jóskát, Sipos Gézá, Iszlai Szípát, kapusként a velem egyidős Lázár Csabát. Itt megjegyzem, hogy a közeli szomszédságban lakó Lázár Csaba barátom már akkor javított a nagy hokimeccseken eltörtött és kidobott hokibotokat, édesapja kerek

műhelyében, majd egy kicsit később híres ütőket gyártott, a finom technikai hokistáknak. A Vadligat Rémei: Balla Béla, Varga Dezső, Csiszár Feri, André Miklós, Bálint Ferike, a Csorba testvérek, hirtelenében eszembe jutott nevek, de innen indult Czák Duda és Lajos is egykoron. Taplocai Vörös Hollók: Holló Kálmán és Csaba, Holló Kázmér, Farkas Kálmán és Miklós, Magyar Sándor, Xántusz Pati, Száva Buncsi, Páll Kálmán, és még sokan mások.

Kalamár Sándor, gyerekkori jó barátom, megerősíthet azon állításomban, hogy akkoriban a cipőnkre felcsavarozott, vagy felnyitolt

korcsolyákkal mentünk az iskolába. Ha kihívtak felelni, a tanárok csak nézelődtek, de nem szidalmaztak. Sokszor csak este, vacsorakor került le a gilics a lábunkról. Amikor 1956-ban, tizenhárom évesen Csíkszereda második felnőtt csapatába, a Haladáshoz leigazoltunk, már nem kellett a korcsolyázás előre-hátra, és koszorúzás technikájára tanítanak. Zsiga bácsi azt mondta, úgy repkedsz fiam a jégen, mint Miki egér a rajzfilmekben. A Templom tízes jégpályája András Gyusziék udvarán üzemelt, és az edzőmér-

közések mindennaposak voltak. Amíg az esti sötétedés engedte, de sokszor a félsötétben is, lármázva kergettük a korongot, kezdetben laposra faragott fűzfabotokkal. Tanulgattunk is valamit a későbbi órákban, ha éppenséggel a könyv mellett el nem aludtunk. Egy karácsonyi ünnep táján javában csatáztunk a havas jégen, és váratlanul megjelent Zoli bácsi. Megragadott egy palánk mellett heverő, eltörtött fűzfabotot, rácsapott a kerítésre, és hangosan bekiáltott: „Mostantól én bíraskodom! Az első harmad után a bírónak zsíros kenyér jár!” Zoli bácsi a kerítés mellett futkorászott és botjával a szabálytalankodókra oda-oda suhintgatott. Ejsze még öt percet sem bíraskodott, de már is harmad végét jelezte a fűtykös bíró. A házigazda András Gyuszitól – a későbbi színművésztől – szinte mérgesen követelte a sarkolat zsíros kenyeret. Ő erre meg azt mondta: Jöjjön vissza holnap, akkor vágunk dísznót! Közben megszólalt a templom harangja, aláhagyott Zoli bácsi haragja, és elhajtva bírói karóját, a legnagyobb komolysággal kijelentette: „Rendpen van fiaim! Most úgyis szilvás gombócoss vacsorára várnak a plébániára, de holnap délelőtt itt lesznek a perzselésre!” És ezzel lelépett, úgy körülbelül 1954-ben. Még a mai napig sem tudom, megjelent-e az eseményre, de ha igen, biztosan éhen maradt, mert a dísznóvágás elmaradt.

Iszlai József

Ajánlott olvasnivaló

Többet azt kérdelek melyik magyar pártot támogatom, fogadom el Romániában. Hogy őszinte legyek, nem könnyű egyből azt válaszolnom, hogy az RMDSZ-t, MPP-t, EMNP-t, ugyanis alapjában véve mindenkinek igaza van, szerre. Miért, mert minden párt elakarja hitetni a szavazópolgársággal, hogy a nép érdekét képviselik. Rövid, értelmes válasz a nép szerint, hogy nem igaz. Nem, mert vannak akik a címért-rangért, jobb fizetésért, tekintélyért harcolnak. Persze mi, az idősebb generáció tapasztaltuk, hogy Romániában a nemzeti kisebbségeknek csak a gyarmati demokrácia jogokat alkalmazzák. Őszintén mondván ordít az igazság, ha Székelyföld létezését keressük. Ez a valóság, az Alkotmány szerint nem létezzük! Lucian Boia egyetemi tanár a Miért más Románia? című könyvében, mint őszinte, igazságos román ember, csodálkozását tolmácsolja, hogy miért más Románia, ha azt valljuk, hogy demokratikus ország vagyunk. Régi,

okos közmondás szerint, amíg élünk, mindig tanulunk valamit. Hogy okosodjunk, javasolom mindnyájuknak, föltétlenül olvassák el ezt a 2019-ben megjelent két könyvet: 1. Nemere Istvántól A magyarok 7 fő bűne. Tetteink, amelyekkel 1100 év alatt alaposan elszúrtuk történelmünket, sorsunkat. 2. David Autere – igazi néven Demkó Attila Máglyatűz című geopolitikai regényt, amelyet már több nyelvre lefordítottak. Érdekesként a szerző azt mondja, nem támadja a románokat, csak adatokat közöl, és ezért sok román politikus meg fogja venni, hogy okuljanak ők is, mint mások. A könyv 5-ik oldalán ez olvasható: „Nem lesz béke Közép-Európában, ha utólag kiderül, Magyarország igényei jogosak, és egész magyar közösségeket úgy adtak át Csehszlovákiának és Romániának, mint egy marhacsordát”. Ez Lloyd George, Nagy-Britannia miniszterelnöke (1916-1922) véleménye volt.

Nagy Béla, aki olvasta a könyveket

Amire van pénz, és amire nincs

Tavaly – végre – jó irányba tett egy-két lépést a Román Vasúttársaság (CFR) a csíkszeredai vasútállomásnál. Befejezték a peronok aszfaltozását, illetve – részben – az állomás épületének belső felújítását is (újrafestették a várótermet és a mosdót, továbbá lecserélték a régi padokat és újakat hoztak helyettük, majd a tetőt is felújították, illetve újrafestették a nyílászárókat). Ugyanakkor a vasúttársaság soron következő projektjei közé tartozik 47 hazai vasútállomás felújítása – többnyire kisebb városokban – és ezek között vannak a csíkszeredai és gyergyószentmiklósi állomások is – olvashattuk a Székelyhonról. Ezekre még került/volt pénz. A többire – mert a szakemberek szerint szerkezet-megerősítési munkákat is kell majd végezni a csíkszeredaiban, uniós támogatásra számítanak. Tehát a továbbiakra még várni kell, azokra még nincs pénz. Mindezek annak nyomán jutottak eszembe, hogy a napokban éppen kimentem az állomásra, s látszatra,

az épület belseje – félvévszázada – változatlanul elhanyagoltnak tűnt-tűnik. Ugyanazok a (kettő) be- és (egy) kijárat behemót vasajtók. Bármilyen – felmelegedés vagy lehűlés is van, most télen – egyfolytában meleg a fűtőtestek és nyitva állnak ezek az – egyébként – nyílászárók. Rajtuk semmilyen rugó vagy más, ajtóbehúzó szerkezet, s mivel az utasok többségét – akár jönnek vagy mennek – nem érdekli,

nem csukják be, hát állandóan tárva vannak. Még szerencsére, a fűtés kifizetésére (is) még van pénz. Csak remélni lehet, hogy – mondjuk már 2020-ban – lesz pénz a munkálatokra, köztük az állomás épületének teljes felújítására, és egyúttal olyan önműködő, nyíló-csukódó ajtókat (is) felszerelnek, mint más állomásokon (pl. Brassóban, Nagyváradon stb.).

Köz-ügyes

A csíkszeredai vasútállomás. Az épület felújítása még várta magára

► FOTÓ: GÁBOS ALBIN

Véleményét elküldheti:

sms-ben: **0726-720418** e-mail-ben: uzenet@szekelyhon.ro

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beküldött leveleket rövidítve, szerkesztve, illetve illusztrálva közölje. A közölt levelek tartalmával nem feltétlenül értünk egyet.